

УДК 336.71.023.13

DOI: <https://doi.org/10.32782/business-navigator.75-41>

Бикова А.Л.

кандидат економічних наук, доцент,
завідувачка кафедри економіки та економічної безпеки
Університет митної справи та фінансів
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7290-9094>

Лебідь А.І.

аспірант кафедри економіки та економічної безпеки
Університет митної справи та фінансів
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7290-9094>

Bykova Adel

PhD in Economics, Associate Professor,
Head of Department Economics and Economic Security
University of Customs and Finance

Lebid Andrii

Postgraduate Student at the Department of Economics and Economic Security
University of Customs and Finance

ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУТІВ СПІЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ У НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ

CHARACTERISTICS AND FEATURES OF THE ACTIVITIES OF JOINT INVESTMENT INSTITUTIONS IN THE NATIONAL ECONOMY

Інститути спільного інвестування є ключовими учасниками фінансової системи кожної країни, відіграючи значну роль у мобілізації та ефективному розподілі капіталу. Однак, з розвитком глобального фінансового ринку та зростанням конкуренції, виникають нові виклики та питання щодо ефективності функціонування інститутів спільного інвестування в національній економіці. Проблема полягає у вивченні характеристик та особливостей діяльності інститутів спільного інвестування в контексті сучасних тенденцій та викликів національної економіки. Метою дослідження є систематизація та аналіз характеристик та особливостей діяльності інститутів спільного інвестування в національній економіці з урахуванням сучасних тенденцій та викликів, а також визначення ключових аспектів функціонування цих інститутів та визначення шляхів їхнього подальшого вдосконалення для забезпечення стабільності та ефективності фінансової системи. Об'єктом дослідження є інститути спільного інвестування в національній економіці, тоді як предметом дослідження є характеристики, функції та вплив на економічний розвиток. Для досягнення мети дослідження були використані різноманітні методи, включаючи аналіз наукових статей за тематикою, що досліджується, а також статистичний аналіз українського ринку інститутів спільного інвестування. Виконано ретельний аналіз стану інститутів спільного інвестування, виявлено ключові проблеми та виклики, з якими вони зіштовхуються. Проаналізовано роль і вплив інститутів спільного інвестування на економічний розвиток країни та запропоновані конкретні шляхи оптимізації діяльності. На підставі проведених досліджень авторами зроблено висновки про необхідність активізації регулювання та нагляду за діяльністю інститутів спільного інвестування з метою забезпечення їхньої стабільності та ефективності. Також надано рекомендації щодо вдосконалення стратегій управління ризиками та розвитку нових продуктів інвестування для забезпечення конкурентоспроможності інститутів спільного інвестування в сучасних умовах.

Ключові слова: інститути спільного інвестування, фінансовий ринок, економічний розвиток, ризики інвестування, фінансова стабільність, ліквідність ринку, капіталовкладення.

Mutual investment institutions are key participants in the financial system of each country, playing a significant role in the mobilization and efficient allocation of capital. However, with the development of the global financial market and the growth of competition, new challenges and questions arise regarding the effectiveness of joint investment institutions in the national economy. The problem is to study the characteristics and peculiarities of joint investment institutes in the context of modern trends and challenges of the national economy. The purpose of the study is to systematize and analyze the characteristics and peculiarities of the activities of joint investment institutions in the national economy, taking into account modern trends and challenges, as well as to determine the key aspects of the functioning of these institutions and to determine ways of their further improvement to ensure

the stability and efficiency of the financial system. The object of the study is the institutions of joint investment in the national economy, while the subject of the study is the characteristics, functions and impact on economic development. Various methods were used to achieve the goal of the research, including the analysis of scientific articles on the subject under investigation, as well as statistical analysis of the Ukrainian market of joint investment institutions. A thorough analysis of the state of joint investment institutions was carried out, the key problems and challenges they face were identified. Their role and influence on the economic development of the country were analyzed, as well as specific ways of optimizing their activities were proposed. Based on the conducted research, the author concluded that there is a need to intensify regulation and supervision of the activities of joint investment institutions in order to ensure their stability and efficiency. Recommendations are also provided for improving risk management strategies and developing new investment products to ensure the competitiveness of joint investment institutions in modern market conditions

Key words: joint investment institutions, financial market, economic development, investment risks, financial stability, market liquidity, capital investment.

Постановка проблеми. У сучасних умовах глобалізації та постійних змін в економічному середовищі, інститути спільного інвестування стикаються з рядом складних викликів та проблем, які потребують глибокого аналізу та розуміння. Однією з ключових проблем є нестабільність фінансових ринків, що впливає на дохідність та ліквідність інвестиційних портфелів. Так, наприклад, в останні роки спостерігається зростання коливань цін на фондовому ринку, що ускладнює управління портфелем для інститутів спільного інвестування. Іншою проблемою є зростання конкуренції у фінансовому секторі, що призводить до появи нових інвестиційних продуктів та стратегій, які вимагають адаптації та інноваційних підходів з боку інститутів спільного інвестування. Наприклад, поява криптовалют та блокчейн-технологій створюють нові можливості для інвестування, але одночасно збільшують ризики та необхідність розробки нових стратегій їх управління. Крім того, важливо враховувати роль регулятивного середовища у країні та на міжнародному рівні, оскільки зміни у законодавстві та нормативному середовищі можуть значно впливати на діяльність інститутів спільного інвестування. Наприклад, введення нових фінансових правил та обмежень може стримувати можливості для інвестування та впливати на їхню прибутковість.

Таким чином, враховуючи сучасні тренди та тенденції, можна сформулювати гіпотезу, що ефективне управління інститутами спільного інвестування вимагає розробки нових стратегій управління ризиками, адаптації до змін у фінансовому середовищі та розвитку інноваційних підходів до інвестування. Для перевірки цієї гіпотези необхідно провести аналіз статистичних даних щодо діяльності інститутів спільного інвестування, оцінити їхню прибутковість та ліквідність портфелів, а також вивчити вплив регулятивних змін на їх діяльність.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукових джерел показує, що інститути спільного інвестування відіграють важливу роль у розвитку національної економіки, забезпечуючи збільшення обсягів інвестицій та підтримку різноманітних галузей. Серед оглянутих джерел можна виділити наступних науковців: Вольський Р., Болек М., Гайдка Й., Бжещанський Я., Кутан А.М. [1], Моріна Ф., Гріма С. [2], Юр'єва Т., Воропаєва Л., Белякова М., Адамчук Н. [3], Алосаймі А.К., Альфраїх М.М. [4], Шестакова Ю.Д. [6], Кіллен К.П., Санкаран С., Кнапп М., Стівенс К. [7],

Ерзурумлу Ю.О., Укардаг І. [8], Бражник Л.В., Дорошенко О.О. [9], Слюсар О. [10], Татарин Н., Пилат М. [11]. Аналіз наукових джерел дозволяє зрозуміти широкий контекст, важливість діяльності інститутів спільного інвестування в національній економіці, надати обґрунтовані рекомендації щодо їх оптимізації та подальшого розвитку.

Формулювання завдання дослідження. Метою дослідження є систематизація та аналіз характеристик та особливостей діяльності інститутів спільного інвестування в національній економіці з урахуванням сучасних тенденцій та викликів, а також визначення ключових аспектів функціонування інститутів та визначення шляхів їхнього подальшого вдосконалення для забезпечення стабільності та ефективності фінансової системи.

Завдання дослідження:

- проаналізувати структуру інститутів спільного інвестування та їх роль у фінансовому ринку національної економіки;

- визначити особливості управління портфелем та стратегії інвестування, що використовуються цими інститутами;

- оцінити вплив інститутів спільного інвестування на економічний розвиток країни та їх роль у мобілізації капіталу для інвестиційних проєктів;

- дослідити сучасні виклики та тенденції, з якими стикаються інститути спільного інвестування, включаючи регулятивні зміни, конкуренцію на фінансовому ринку та нові інвестиційні можливості.

Виклад основного матеріалу дослідження. Маючи складну та різноманітну структуру інститути спільного інвестування в національній економіці відіграють значну роль у фінансовому ринку. Основними формами таких інститутів є інвестиційні фонди, пенсійні фонди, інвестиційні товариства та певні типи страхових компаній. Кожен з цих інститутів має свою унікальну структуру та стратегію інвестування, що відображається у їхніх портфелях активів.

Інвестиційні фонди є одним з найпоширеніших типів інститутів спільного інвестування. Вони можуть бути відкритими або закритими та володіти різноманітними стратегіями управління портфелем, такими як акційні, облігаційні, альтернативні та збалансовані фонди. Зазвичай інвестиційні фонди залучають грошові кошти від різноманітних інвесторів та розподіляють їх у різні активи з метою отримання максимального прибутку [1].

Пенсійні фонди, з іншого боку, спеціалізуються на забезпеченні пенсійних виплат своїм учасникам. Вони

володіють великими портфелями, які часто включають акції, облігації, нерухомість та інші фінансові активи. Такі фонди мають чітко регульований характер та часто оперують відповідно до конкретних пенсійних законів та вимог [2].

Інвестиційні товариства зазвичай володіють та управляють портфелями активів від імені своїх інвесторів. Вони можуть бути відкритими або закритими та включати в себе різні типи активів, від акцій до нерухомості. Інвестиційні товариства можуть бути активно управляючими, де фахівці здійснюють торгівлю та аналізують ринки, або ж пасивно відстежують індекси.

Слід також враховувати роль інститутів спільного інвестування у забезпеченні ліквідності та стабільності фінансового ринку. Багато з цих інститутів мають здатність придбавати та продавати великі обсяги активів, що допомагає підтримувати рівновагу на ринку та забезпечує можливість швидкої конвертації активів у готівку [3].

У цілому, структура інститутів спільного інвестування різноманітна та відображається у їхній діяльності на фінансовому ринку. Вони грають ключову роль в акумулюванні та розподілі капіталу, управлінні ризиками та забезпеченні стабільності фінансової системи. Розуміння структури та ролі у фінансовому ринку інститутів спільного інвестування дозволяє краще оцінювати їх вплив на економіку країни та розробляти ефективні стратегії управління портфелем для досягнення максимального фінансового результату [4].

Інститути спільного інвестування (ІСІ) в Україні є одним зі способів для інвесторів збільшити свій капітал, працюючи в рамках законодавства та під контролем Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. На сьогоднішній день український ринок інститутів спільного інвестування постійно розвивається, з кожним роком збільшується їх кількість незважаючи на події, які відбуваються в країні (рис. 1, рис. 2). Це сприяє появі нових інструментів та фондів, які пропонують різні стратегії й рівні ризику для інвесторів. Найпоширеніші типи фондів українського ринку ІСІ включають акційні фонди, облігаційні фонди, грошові фонди та збалансовані фонди.

Для інвесторів важливо ретельно вивчати умови і правила кожного фонду, а також дотримуватися диверсифікаційної стратегії, з метою зменшення ризиків та максимізації потенційної прибутковості. Також варто бути уважним до комісійних та інших витрат,

пов'язаних з участю у фонді, оскільки вони можуть вплинути на загальну вигоду від інвестування.

Особливості управління портфелем та стратегією інвестування, які використовуються інститутами спільного інвестування, є ключовими факторами, що визначають їх успішність та стабільність на фінансовому ринку (рис. 3).

Роль управління портфелем та вибір стратегій інвестування для інститутів спільного інвестування надзвичайно важлива, оскільки вони визначають ефективність та прибутковість їх діяльності. Ефективне управління портфелем сприяє оптимізації ризиків та доходів, забезпечуючи стійкий та прибутковий розвиток. Крім того, вибір відповідних стратегій інвестування враховує ризики та можливості, допомагаючи інститутам досягати фінансових цілей та задовольняти потреби своїх клієнтів [6].

Отже, ефективне управління портфелем та розробка відповідних стратегій інвестування є ключовими складовими успіху інститутів спільного інвестування в національній економіці. Їхнє впровадження дозволяє досягати балансу між ризиком та дохідністю, забезпечуючи стабільний та прибутковий розвиток на фінансовому ринку.

Інститути спільного інвестування відіграють ключову роль у мобілізації капіталу для інвестиційних проєктів та сприяють економічному розвитку країни. Вони залучають фінансові ресурси від різноманітних інвесторів, таких як приватні особи, корпорації, пенсійні фонди та інші фінансові установи, і направляють їх на різні інвестиційні проєкти у національній економіці [7].

Перш за все, інститути спільного інвестування забезпечують доступ до ринків капіталу для широкого кола інвесторів, які можуть вкладати свої кошти в різні активи через пул капіталу, такі як інвестиційні фонди, ETF або пенсійні фонди. Це дозволяє малим і середнім інвесторам диверсифікувати свої інвестиції та отримувати доступ до різноманітних можливостей заробітку [8].

Інститути спільного інвестування мають велике значення у фінансуванні реального сектору економіки. Вони інвестують у корпоративні облігації, акції, венчурні проєкти та інші інвестиційні активи, що допомагає підтримувати підприємства, сприяючи їх розвитку та створенню нових робочих місць.

Крім того, інститути спільного інвестування виконують роль інструменту фінансування для інфраструк-

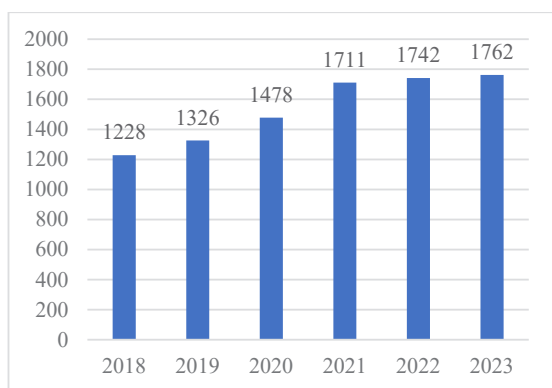

Рис. 1. Кількість визнаних ІСІ

Рис. 2. Активи визнаних ІСІ в управлінні, млн грн

Джерело: узагальнено авторами на основі [5]

Диверсифікація портфеля

•Інститути зазвичай використовують стратегію диверсифікації, щоб зменшити ризики та покращити стійкість портфеля. Вони розподіляють свої інвестиції між різними класами активів, галузями та регіонами для зниження концентрації ризиків.

Долар-cost averaging

•Стратегія полягає у регулярних придбаннях цінних паперів на фіксовану суму грошей незалежно від їхньої ціни. Інститути спільного інвестування можуть використовувати цей підхід для зниження впливу коливань цін на ринку на їхні портфелі.

Стратегії активного та пасивного управління

•Деякі інститути спільного інвестування використовують активне управління портфелем, де фахівці намагаються вибирати окремі акції або інші цінні папери, щоб перевершити ринок. Інші можуть використовувати пасивні стратегії, такі як індексні фонди, які просто відтворюють рухи ринку.

Регулярна оцінка та перебалансування портфеля

•Інститути спільного інвестування зазвичай регулярно переглядають свої портфелі з метою забезпечення відповідності до їхньої стратегії та цілей. Це може включати перебалансування активів, щоб забезпечити потрібну рівновагу між різними класами активів.

Управління ризиками

•Інститути спільного інвестування активно використовують стратегії управління ризиками, такі як використання похідних інструментів для зменшення валютного ризику або захисту від великих рухів цін.

Рис. 3. Особливості управління портфелем та стратегії інвестування

Джерело: [6]

турних та соціальних проєктів, таких як будівництво доріг, шкіл, лікарень та інших об'єктів соціальної значущості. Це сприяє підвищенню якості життя громадян та розвитку інфраструктури країни. Інститути спільного інвестування забезпечують різноманітність та гнучкість інвестиційного портфеля, що сприяє розвитку фінансового ринку та забезпечує стабільність та ліквідність фінансових інструментів [9].

Загалом, інститути спільного інвестування відіграють важливу роль у стимулюванні економічного розвитку країни, забезпечуючи мобілізацію капіталу для інвестиційних проєктів у реальному секторі, інфраструктурі та соціальних сферах. Їхня діяльність сприяє зростанню виробництва, збільшенню економічного потенціалу та підвищенню добробуту населення.

Інститути спільного інвестування стикаються з рядом сучасних викликів та тенденцій, які впливають на їхню діяльність та стратегії розвитку. Одним із головних викликів є постійні регулятивні зміни у фінансовому секторі. Постійне введення нових правил та змін у законодавстві з боку урядів та регуляторів може мати вплив на функціонування інститутів спільного інвестування. Наприклад, зміни у вимогах до дисклозурів, обмеження щодо обсягів інвестування або нові стандарти ведення бухгалтерського обліку можуть потребувати адаптації та витрат на впровадження нових процедур й технологій [10].

Крім того, зростає конкуренція на фінансовому ринку, що ставить під загрозу прибутковість інститутів спільного інвестування. З появою нових учасників, таких як технологічні стартапи, фінтех-компанії або інші фінансові інститути, з'являються нові моделі бізнесу та інвестиційні можливості. Інститути спільного

інвестування змушені конкурувати за клієнтів та інвестиції, що може вимагати зниження комісійних та розширення спектра послуг.

З'являються нові інвестиційні можливості, зокрема пов'язані з розвитком технологій. Наприклад, криптовалюти, блокчейн-технології, штучний інтелект чи інші інноваційні сектори, що пропонують нові можливості для інвестування, але при цьому супроводжуються високими ризиками та необхідністю відповідної експертизи та регулювання.

Загалом, інститути спільного інвестування мають стикатися з нестабільним середовищем, де швидко змінюються умови та конкуренція. Для успішної діяльності вони повинні бути гнучкими, готовими до швидких змін, а також ефективно використовувати нові можливості, які надає ринок [11].

Для збільшення внеску інститутів спільного інвестування у розвиток економіки країни необхідно впровадити ряд заходів з оптимізації їх діяльності та покращення взаємодії з іншими учасниками фінансового ринку (табл. 1).

Ефективне управління інститутами спільного інвестування та їх взаємодія з іншими учасниками фінансового ринку відіграють ключову роль у стимулюванні економічного розвитку країни. Реалізація рекомендацій забезпечить підвищення їх внеску у розвиток економіки, зростання прибутковості та стабільність фінансового сектору.

Висновки. У контексті сучасної національної економіки, інститути спільного інвестування відіграють важливу роль у мобілізації капіталу та забезпеченні сталого економічного розвитку. Аналізуючи характеристики та особливості їх діяльності, стає очевидним,

Рекомендації щодо оптимізації діяльності інститутів спільного інвестування

Крок	Рекомендація	Пояснення
1	Збільшення прозорості та дисклозурів	Інститути спільного інвестування повинні забезпечити більшу прозорість своєї діяльності та фінансової звітності для інвесторів, що сприятиме підвищенню довіри та залученню нових коштів.
2	Розвиток інноваційних інвестиційних продуктів	Інститути повинні активно розробляти та запроваджувати нові інвестиційні продукти, які відповідають потребам ринку та є привабливими для інвесторів.
3	Співпраця з технологічними компаніями та стартапами	Встановлення партнерських відносин з технологічними компаніями дозволить інститутам отримувати доступ до нових технологій та інвестиційних можливостей.
4	Запровадження інноваційних стратегій управління ризиками	Використання сучасних методів та технологій для управління ризиками допоможе знизити втрати та забезпечить стабільність інвестиційного портфеля.
5	Посилення співпраці з регуляторами та державними органами	Важливо активно співпрацювати з регуляторами для вирішення питань з регулювання та забезпечення дотримання законодавства, що збільшить довіру до інститутів.

Джерело: узагальнено авторами на основі [12]

що ці установи відповідають за збір та управління коштами інвесторів, розподіл їх між різними видами активів, а також здійснення інвестицій у різноманітні галузі та проекти. Для забезпечення ефективної діяльності інститутів спільного інвестування необхідно постійно вдосконалювати стратегії управління портфелем та враховувати сучасні тренди та тенденції на фінансовому ринку.

Важливою особливістю діяльності інститутів спільного інвестування є диверсифікація портфелів, що дозволяє зменшити ризики та забезпечити стабільність прибутку для інвесторів. Крім того, співпраця з іншими учасниками фінансового ринку, такими як банки, брокерські компанії та інші фінансові установи,

може розширити доступ до ресурсів та можливостей для інвестування. Не менш важливою є інноваційна спрямованість інститутів, яка полягає в освоєнні нових технологій та ринкових секторів, що дозволяє забезпечити стаке зростання та внесок у розвиток економіки.

Важливо зауважити, що ефективне функціонування інститутів спільного інвестування визначається не лише їх внутрішніми процесами та стратегіями, але й здатністю адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі, таким як регулятивні зміни та конкуренція на ринку. Урахування цих факторів та вдосконалення практик управління є ключовими для забезпечення сталого розвитку інститутів спільного інвестування та їх важливого внеску у національну економіку.

Список використаних джерел:

1. Wolski R., Bolek M., Gajdka J., Brzeszczyński J. and Kután A.M. Do investment fund managers behave rationally in the light of central bank communication? Survey evidence from Poland. *Qualitative Research in Financial Markets*. 2023. Vol. 15. No. 5. P. 757–794. DOI: <https://doi.org/10.1108/QRFM-07-2021-0124> (дата звернення: 20.03.2024).
2. Morina F. and Grima S. The Performance of Pension Funds and Their Impact on Economic Growth in OECD Countries / Özen E., Grima S. and Gonzi R.D. (Ed.). *New Challenges for Future Sustainability and Wellbeing (Emerald Studies in Finance, Insurance, and Risk Management)*. Emerald Publishing Limited, Leeds. 2021. P. 17–47. DOI: <https://doi.org/10.1108/978-1-80043-968-920211003> (дата звернення: 20.03.2024).
3. Yurieva T., Voropaeva L., Beliakova M. and Adamchuk N. Infrastructure investment projects: financing and management mechanism. *Journal of Modelling in Management*. 2022. Vol. 17. No. 4. P. 1623–1638. DOI: <https://doi.org/10.1108/JM2-12-2020-0323> (дата звернення: 20.03.2024).
4. Alosaimi, A.K. and Alfraih, M.M. Investment strategies of sovereign wealth funds: the potential and challenges of empirical research. *Journal of Financial Regulation and Compliance*. 2023. Vol. 31. No. 4. P. 445–468. DOI: <https://doi.org/10.1108/JFRC-09-2022-0115> (дата звернення: 20.03.2024).
5. Квартальні та річні огляди ринку. Українська Асоціація Інвестиційного Бізнесу : веб-сайт. URL: <https://www.uaib.com.ua/analituaib/publ-ici-quart?date=2023-12-31> (дата звернення: 20.03.2024).
6. Шестакова Ю.Д. Щодо спільного інвестування в корпоративні права: господарсько-правовий аспект. *Право та державне управління*. 2022. № 3. С. 270–277. <https://doi.org/10.32782/pdu.2022.3.41> (дата звернення: 20.03.2024)
7. Killen, C.P., Sankaran, S., Knapp, M. and Stevens, C. Embracing paradox and contingency: integration mechanisms for ambidextrous innovation portfolio management. *International Journal of Managing Projects in Business*. 2023. Vol. 16. No. 6/7. P. 743–766. DOI: <https://doi.org/10.1108/IJMPB-04-2023-0082> (дата звернення: 20.03.2024).
8. Erzurumlu, Y. O. and Ucardag, I. Private pension fund flow, performance and cost relationship under frequent regulatory change. *Journal of Financial Regulation and Compliance*. 2021. Vol. 29. No. 2. P. 218–234. DOI: <https://doi.org/10.1108/JFRC-03-2020-0028> (дата звернення: 20.03.2024).
9. Бражник Л.В., Дорошенко О.О. Діяльність інститутів спільного інвестування в Україні. *Інфраструктура ринку. Серія : Гроші, фінанси і кредит*. 2020. № 42. С. 279–284. DOI: <https://doi.org/10.32843/infrastruct42-47> (дата звернення: 20.03.2024).

10. Слюсар О. Сучасні питання нормативного регулювання діяльності інститутів спільного інвестування. *Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія : Юридичний вісник «Повітряне і космічне право»*. 2021. № 4(61). С. 96–104. DOI: <https://doi.org/10.18372/2307-9061.61.16355> (дата звернення: 20.03.2024).

11. Закон України «Про інститути спільного інвестування» № 5080-VI. Редакція від 01.01.2024, підстава – 1953-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5080-17#Text> (дата звернення: 20.03.2024).

12. Татарин Н., Пилат М. Інститути спільного інвестування України: аналіз сучасного стану та перспективи розвитку. *Молодий вчений*. 2023. № 5 (117). С. 184–189. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2023-5-117-36> (дата звернення: 20.03.2024).

References:

1. Wolski, R., Bolek, M., Gajdka, J., Brzeszczyński, J. and Kutan, A. M. (2023) Do investment fund managers behave rationally in the light of central bank communication? Survey evidence from Poland. *Qualitative Research in Financial Markets*, vol. 15, no. 5, pp. 757–794. DOI: <https://doi.org/10.1108/QRFM-07-2021-0124>

2. Morina, F. and Grima, S. (2021) The Performance of Pension Funds and Their Impact on Economic Growth in OECD Countries / Özen, E., Grima, S. and Gonzi, R.D. (Ed.). *New Challenges for Future Sustainability and Wellbeing (Emerald Studies in Finance, Insurance, and Risk Management)*. Emerald Publishing Limited, Leeds, pp. 17–47. DOI: <https://doi.org/10.1108/978-1-80043-968-920211003>

3. Yurieva, T., Voropaeva, L., Beliakova, M. and Adamchuk, N. (2022) Infrastructure investment projects: financing and management mechanisms. *Journal of Modelling in Management*, vol. 17, no. 4, pp. 1623–1638. DOI: <https://doi.org/10.1108/JM2-12-2020-0323>

4. Alosaimi, A. K. and Alfraih, M. M. (2023) Investment strategies of sovereign wealth funds: the potential and challenges of empirical research. *Journal of Financial Regulation and Compliance*, vol. 31, no. 4, pp. 445–468. DOI: <https://doi.org/10.1108/JFRC-09-2022-0115>

5. Ukrainska Asotsiatsiia Investytsiinoho Biznesu (2022) Kvartalni ta richni ohliady rynku [Quarterly and annual market reviews]. Available at: <https://www.uaib.com.ua/analituaib/publ-ici-quart?date=2023-12-31> (in Ukrainian)

6. Shestakova, Yu. (2022) Shchodo spil'noho investuvannya v korporativni prava: hospodars'ko-pravovyy aspekt. *Pravo ta derzhavne upravlinnya*, no. 3, pp. 270–277. DOI: <https://doi.org/10.32782/pdu.2022.3.41> (in Ukrainian)

7. Killen, C. P., Sankaran, S., Knapp, M. and Stevens, C. (2023) Embracing paradox and contingency: integration mechanisms for ambidextrous innovation portfolio management. *International Journal of Managing Projects in Business*, vol. 16, no. 6/7, pp. 743–766. DOI: <https://doi.org/10.1108/IJMPB-04-2023-0082>

8. Erzurumlu, Y. O. and Ucardag, I. (2021) Private pension fund flow, performance and cost relationship under frequent regulatory change. *Journal of Financial Regulation and Compliance*, vol. 29, no. 2, pp. 218–234. DOI: <https://doi.org/10.1108/JFRC-03-2020-0028>

9. Brazhnyk, L. V., Doroshenko, O. O. (2020) Diyal'nist' instytutiv spil'noho investuvannya v Ukrayini. *Infrastruktura rynku. Seriya: Hroshi, finansy i kredyt*, no. 42, pp. 279–284. DOI: <https://doi.org/10.32843/infrastruct42-47> (in Ukrainian)

10. Slyusar, O. (2021) Suchasni pytannya normatyvnoho rehulyuvannya diyal'nosti instytutiv spil'noho investuvannya. *Naukovi pratsi Natsional'noho aviatyynoho universytetu. Seriya: Yurydychnyy visnyk "Povitryane i kosmichne pravo"*, no. 4(61), pp. 96–104. DOI: <https://doi.org/10.18372/2307-9061.61.16355> (in Ukrainian)

11. Zakon Ukrayiny "Pro instytuty spil'noho investuvannya" [The Law of Ukraine "On Collective Investment Institutions"] No. 5080-VI. Redaktsiya vid 01.01.2024, pidstava – 1953-IX. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5080-17#Text> (in Ukrainian)

12. Tataryn, N., Pylat, M. (2023) Instytuty spil'noho investuvannya Ukrayiny: analiz suchasnoho stanu ta perspektyvy rozvytku. *Molodyi vchenyi*, no. 5 (117), pp. 184–189. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2023-5-117-36> (in Ukrainian)